

Sygn. akt IV U 647/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 maja 2019 r. w S.

odwołania Z. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 14 sierpnia 2018 r. Nr (...)

w sprawie Z. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala prawo Z. P. do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 6 listopada 2018 roku do 6 listopada 2020 roku;

II. w pozostałej części oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 647/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 14 sierpnia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał Z. P. od 1 sierpnia 2018r. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na stałe wskazując, że komisja lekarska ZUS orzeczeniem z 9 sierpnia 2018r. stwierdziła, że ubezpieczony jest trwale częściowo niezdolny do pracy (decyzja z 14 sierpnia 2018r. k.134 akt rentowych za wnioskiem z 26 stycznia 2009r.).

Odwołanie od w/w decyzji złożył Z. P. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że poprzednio był uznany za całkowicie niezdolnego do pracy, a stan jego zdrowia nie uległ poprawie. Przez cały czas leczy się u kardiologa, a także u neurologa, okulisty, chirurga, ortopedy i psychiatry (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 9 sierpnia 2018r., która stwierdziła, że ubezpieczony jest trwale częściowo niezdolny do pracy i stan taki istniał na dzień 12 lipca 2018r. Ubezpieczony nie

jest całkowicie niezdolny do pracy, a zatem brak jest podstaw do zmiany decyzji poprzez przyznanie renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony Z. P. do 31 lipca 2018r. uprawniony był do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (decyzja z 17 maja 2016r. o ustaleniu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy na okres od 1 sierpnia 2015r. do 31 lipca 2018r. k.122 akt rentowych). W dniu 6 czerwca 2018r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.130 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 19 lipca 2018r. ustalił, że ubezpieczony jest trwale częściowo niezdolny do pracy i niezdolność ta istniała na dzień 12 lipca 2018r., jednocześnie lekarz orzecznik stwierdził, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 19 lipca 2018r. k.131 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika, ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 9 sierpnia 2018r. ustaliła, że ubezpieczony jest trwale częściowo niezdolny do pracy i nie jest całkowicie niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika k.106 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 9 sierpnia 2018r. k.133 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 14 sierpnia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał ubezpieczonemu od 1 sierpnia 2018r. prawo do renty z częściowej niezdolności na stałe (decyzja z 14 sierpnia 2018r. k.134 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 61 lat i wykształcenie zawodowe – mechanik urządzeń kolejowych – ślusarz. Ubezpieczony pracował na (...) jako pomocnik maszynisty (okoliczności niesporne).

Ubezpieczony cierpi na napadowe migotanie przedsionków, komorowe zaburzenia rytmu serca, niewydolność serca NYHA II/III, w 2014r. ubezpieczony przebył operację złożonej wady zastawki aortalnej. Nadto ubezpieczony cierpi na zaburzenia lipidowe, zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego bez objawów ubytkowych neurologicznych, w przeszłości przebył złamanie L1 i L2 wyrostków poprzecznych oraz złamanie żeber 9 i 10 po stronie lewej. U ubezpieczonego rozpoznano ponadto organiczne zaburzenia osobowości. W dacie 1 sierpnia 2018r., tj. ustalenia prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, stan kardiologiczny ubezpieczonego był stabilny. Koronarografia wykonana w 2017r. nie wykazała istotnych zwężeń w obrębie naczyń wieńcowych, a w czasie badania na potrzeby wydania opinii nie stwierdzono jawnych objawów niewydolności serca. Czynność serca był miarowa, nad płucami szmer pęcherzykowy prawidłowy, bez osłuchowych zmian zastoinowych nad płucami. Ciśnienie tętnicze było prawidłowe (RR 130/80 mm Hg), nie stwierdzano obrzęków kończyn dolnych. Taki stan układu sercowo-naczyniowego sprowadzał u ubezpieczonego częściową niezdolność do pracy. Schorzenia układu ruchu oraz stan psychiczny ubezpieczonego – bez globalnych zaburzeń funkcji poznawczych, bez objawów wytwórczych i cech depresji endogennej nie sprowadzały u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy (opinia biegłych kardiologa, neurologa, ortopedy i psychiatry k.12-13 akt sprawy).

Przeprowadzone w dniu 6 listopada 2018r. badanie echo-kardiograficzne i kolejne tego rodzaju badanie z 22 stycznia 2019r. wskazują na progresję u ubezpieczonego zmian w dużym naczyniu – aorcie wstępującej w postaci 6 mm poszerzenia średnicy naczynia w ciągu roku, co świadczy o pogorszeniu i postępie choroby. Dodatkowo na niekorzystne czynniki prognostyczne wskazują komorowe zaburzenia rytmu serca, częstoskurcze komorowe i trigeminia komorowa obserwowane w 24-godzinny zapisie Ekg metodą Holtera z 29 stycznia 2019r. Powyższe uzasadnia stwierdzenie o pogorszeniu stanu zdrowia ubezpieczonego i zasadności orzeczenia o całkowitej niezdolności ubezpieczonego do pracy od 6 listopada 2018r. przez okres kolejnych 2 lat ,tj. do 6 listopada 2020r. (uzupełniająca opinia biegłego kardiologa, neurologa i ortopedy k.41-42 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego Z. P. w zakresie, w jakim wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy okazało się co do zasady słuszne, z tym zastrzeżeniem, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dał podstaw do zmiany decyzji i przyznania ubezpieczonemu prawa do w/w renty na okres od 6 listopada 2018r. do 6 listopada 2020r.

Jak wynika z przedstawionych wyżej ustaleń Sądu ubezpieczony cierpi na szereg schorzeń, z których wiodące są schorzenia kardiologiczne. W dacie wydawania zaskarżonej decyzji stan kardiologiczny ubezpieczonego był stabilny i jak potwierdzili biegli sprowadzał u ubezpieczonego częściową niezdolność do pracy. W toku postępowania ubezpieczony przeszedł szereg badań diagnostycznych, w tym badania echo-kardiograficzne z 6 listopada 2018r. i 22 stycznia 2019r., które wykazały, że w przeciągu roku nastąpiła u ubezpieczonego progresja zmian w dużym naczyniu – aorcie wstępującej, co w połączeniu z komorowymi zaburzeniami serca obserwowanymi w badaniu Ekg metoda Holtera z 29 stycznia 2019r. dało podstawy do ustalenia całkowitej niezdolności ubezpieczonego do pracy od 6 listopada 2018r. i w perspektywie kolejnych dwóch lat (opinia uzupełniająca biegłych k.41-42 akt sprawy).

Analizując powyższą opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonego, a ponadto poprzedzona była analizą dokumentacji medycznej ubezpieczonego i jego badaniami. Opinia jest spójna i należyte uzasadniona.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§2 kpc w związku z art.57 ust.1 i art.12 ust.2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w pkt I sentencji wyroku. W pozostałym zakresie ,tj. za okres od 1 sierpnia 2018r. do 5 listopada 2018r., na podstawie art.477¹⁴§1 kpc odwołanie podlegało oddaleniu - pkt II sentencji wyroku.